

Pracovný list č. XI. otázky

1. Vyber správnu odpoveď:

Ježiš povedal farizejom beda, lebo dávajú desiatky z:

- A, mäty, ruty a každej zeleniny
- B, mäty, kôpru a každej zeleniny
- C, mäty, rasce a každej zeleniny

...Ale obchádzajú:

- A, dobrotu a Božie milosrdenstvo
- B, spravodlivosť a Božiu lásku
- C, čestnosť a pokoru

Ježiš vyháňal zlých duchov:

- A, Božím slovom
- B, Božím prstom
- C, Božím Duchom

„Priateľu, požičaj mi

- A, štyri chleby a dve ryby“
- B, tri chleby a jednu rybu“
- C, tri chleby“

Ježiš povedal zástupom: Toto pokolenie žiada znamenie, ale znamenie nedostane, iba ak znamenie:

- A, Jonášovo
- B, Izaiášovo
- C, Jána Krstiteľa

Kto naučil svojich učeníkov modliť sa?

- A, Ježiš
- B, Ján
- C, žiadna z možností

Podobenstvo o neodbytnom priateľovi uvádzajú:

- A, Matúš a Marek
- B, Lukáš
- C, Lukáš a Matúš

2. Kto som? (napíš, kto vyslovil nasledujúce slová)

„Prijala som Božie slovo do srdca a vo svojom živote som ho uskutočňovala.“

„Budeme vás súdiť! Nám k pokániu stačilo slovo proroka.“

„Som knieža zlých duchov a Božieho Syna obviňujú zo spolupráce so mnou.“

„Pošlem k ním prorokov a apoštolov a oni niektorých z nich zabijú.“

„Na čistý dom nestačím, potrebujem pomoc.“

„Nemyslíte si, že vojdete! Kľúč poznania preda máme my.“

„Nebeský Otec ma dal tým, čo prosili.“

3. Porovnaj modlitbu Pána v Lukášovom a Matúšovom evanjeliu a napíš zhodné časti a rozdiely:

Zhodné časti:

Rozdiely:

4. Urči, čo nepatrí do radu:

A/ lampa, oko, svetlo, tma, voda, telo, svietnik

B/ Jonáš, kráľovná, Šalamún, bremeno, Ninive, súd, pokánie

C/ dvere, ryba, had, vajce, dar, škorpión, Otec

D/ polnoc, priateľ, chleby, cesta, dvere, posteľ, lampa

E/ žena, hlas, život, prsia, prorok, Božie slovo, zástup

F/ Ábel, Zachariáš, oltár, chrám, krv, pokolenie, Jonáš

G/ dvor, majetok, bezpečie, korisť, zbrane, noc, ozbrojený človek

5. Roztried' výčitky, ktoré dal Ježiš farizejom a zákonníkom (dopíš písmeno F pre farizejov alebo Z pre zákonníkov) :

„...ste ako neoznačené hroby a ľudia ani nevedia, po čom chodia!“

„...zaťažujete ľudí bremenami, ktoré nemožno uniesť, ale sami sa tých bremien ani jedným prstom nedotknete.“

„...máte radi prvú stolicu v synagógach a pozdravy na uliciach!“

„...čistíte čašu a misu zvonka, ale vaše vnútro je plné lúpeže a neprávosti.“

„...staviate pomníky prorokom, ktorých zabili vaši otcovia!“

Kvôli čomu nám dáva Ježiš modlitbu Otče náš? Máme Otca uprosiť, aby dal svetu dôležité dary? Ak sa zamyslíme, tak všetko to, o čo prosíme, sme vlastne v Synovi už dostali: Božie kráľovstvo v ňom prišlo, on už oslávil /posvätil/ jeho meno (por. Jn 12,27-28), v ňom sme získali odpustenie hriechov...

Nie Otca, ale svoje tvrdé vnútro uprosujeme, aby sme boli schopní tieto dary prijať. Ježiš nás učí túto modlitbu, lebo chce, aby sme v nej spoznali, že jeho Otec je aj naším Otcom. Učiť sa modlitbe od Ježiša znamená v poslušnosti hovoriť Otcovi všetko to, čomu nás učil On – a vrcholom tohto poznania je spoznať Boha ako Otca.

APLIKÁCIA TEXTU

otázky, zamyslenia, výzvy,
podnety na diskusiu
v skupinkách, na
konanie...

Pripravuje Mgr. Andrej Šottník

Ježiš vo svojom podobenstve o neodbytnom priateľovi posíla muža za svojím priateľom „o polnoci“ (11,5), t.j. v hodinu, ktorá je najmenej pravdepodobná na vypočutie prosby. A tento muž predsa získa to, čo žiadal.

Koľkokrát to s vypočutím našich prosieb vyzerá, ako keby sme k Bohu volali „o polnoci“. Odpoveď neprichádza. Tajomstvo úspechu je v dvoch skutočnostiach: vo vytrvalosti a dôvere. Vytrvalosť je prejavom dôvery. Ak nedôverujem, všetko rýchlo vzdám. Preto podľa učenia sv. Faustína je dôvera jednou z dvoch podstatných črt úcty k Božiemu milosrdenstvu. Ak sa Ti bude zdať, že v tvojej modlitbe sa chýli k polnoci, volaj: Ježišu, dôverujem ti!

A ešte jednu malú pripomienku k predchádzajúcemu podobenstvu: muž z podobenstva šiel k svojmu priateľovi, preto si dovoľil byť k nemu neodbytný. Preto dôveroval a vytrvalo prosil.

Ako prichádzam k Bohu v modlitbe ja? Ako k protivníkovi, ktorého treba modlitbou zdoľať? Ako k Pánovi, ktorého treba uprosiť, prípadne zlákať nejakým darom? Skús k nemu ísť ako k *priateľovi*. Potom mu môžeš dôverovať.

Prečo je Boh Otcom, ktorý chce, aby sme prosili? Nemôže dávať aj bez toho? Božie otcovstvo sa prejavuje dávaním, a to dávaním toho najlepšieho. Nedokáže nám dať len „dobré“, keď nám môže dať „lepšie“. Problém je len v tom, že my v tom najlepšom nespoznávame dobro. Preto sa nám často zdá, že miesto dobrých vecí, ktoré prosíme, dostávame zlé: kameň, hada, škorpióna. Preto nás Boh necháva prosiť a preto nás necháva tak dlho prosiť, aby sme svoje túžby očistili a aby sme v jeho dare boli schopní spoznať dar. A tiež, aby sme viac ako po dare túžili po darcovi.

Lukáš posúva znamenie Jonášovo do inej roviny, než ako ho poznáme z evanjelia podľa Matúša (por. Mt 12, 39-40). Nehovorí o Ježišovom vzkriesení, ale dáva ho do súvisu so zachovávaním Božieho slova (Lk 11,27-28) a s misionárskym poslaním (11,33-36). Jonášovým znamením v Lukášovej perspektíve sa teda zdá byť hlásanie Božieho milosrdenstva. Boh dáva ľudstvu ponuku odpustenia. Nemôže dať väčšie znamenie, než je toto. Máme svetu hlásať toto znamenie toho väčšieho, než je Jonáš, znamenie Božieho Syna. Uveriť Ježišovi znamená prijať jeho dôkaz lásky – kríž.

Keď sme boli pokrstení, naši rodičia a krstní rodičia prijali zapálenú sviecu. Tí, ktorí boli pokrstení dospeli, ju od krstných rodičov prijali sami. Je symbolom svetla Kristovho, svetla evanjelia. A symbolom toho, že tiež máme svietiť iným. Je to vyjadrenie nášho misijného posolania. Treba, aby sme osvecovali tých, ktorí vstupujú do Otcovho domu milosrdenstva. Ale keď chceme svietiť, paradoxne často musíme uznať, že sme v tme. Je to práve Božie milosrdenstvo, ktoré najskôr sami musíme spoznať, zažiť, aby sme milosrdným pohľadom mohli hľadiť na iných, aby sme ich mohli k Božiemu milosrdenstvu priviesť. Možno potom pochopíme tú tajomnú vetu kráľa Dávida zo žalmu 51, kde kráľ prosí o odpustenie svojho hriechu a dodáva: „*Poučím blúdiacich o tvojich cestách a hriešnici sa k tebe obrátia*“ (Ž 51,15).

Inšpirácia: Pre hlbšie pochopenie a ľahšie odovzdávanie posolstva Božieho milosrdenstva si prečítam knihu rozhovorov pápeža Františka s novinárom Andreom Torniellim: *Meno Boha je milosrdenstvo*.